YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
27 päivänä marraskuuta 1997 *

Asiassa C-356/95,

jonka Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Matthias Witt

vastaan

Amt für Land- und Wasserwirtschaft

ennakkoratkaisun tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 (EYVL L 181, s. 12) 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit R. Schintgen, G. F. Mancini (esittelevä tuomari), J. L. Murray ja G. Hirsch,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Witt, edustajanaan asianajaja H. A. Marquardt, Oldenburg,

— Saksan hallitus, asiamiehinään liittovaltion talousministeriön Ministerialrat E. Röder ja saman ministeriön Oberregierungsrat B. Kloke,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies K.-D. Borchardt,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Wittin, Saksan hallituksen ja komission 15.5.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 26.6.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 27.10.1995 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.11.1995, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kaksi

ennakkoratkaisukysymystä tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 (EYVL L 181, s. 12, jäljempänä asetus) 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty Wittin ja Amt für Land- und Wasserwirtschaftin välisessä riita-asiassa, joka koskee Wittille peltokasvien viljelijänä maksettavia korvauksia.

Yhteisön oikeussäännöt

3 Asetuksen N:o 1765/92 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että yhteisön peltokasvien viljelijät voivat hakea korvausta I osastossa vahvistetuin edellytyksin.

4 Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Korvaus vahvistetaan hehtaaria kohti ja se vaihtelee alueittain.

Tuki myönnetään alalle, joka on varattu peltokasveille tai joka on poistettu tuotannosta tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti ja joka ei ylitä alueellista perusviljelyalaa. Tämä määritellään alueen niiden hehtaarien keskiarvona, jotka oli varattu peltokasvien viljelyyn tai tarvittaessa kesannoitu julkisesti rahoitetun tukijärjestelmän mukaisesti vuonna 1989, 1990 ja 1991. Alueella tarkoitetaan kyseisen jäsenvaltion valinnan mukaan jäsenvaltiota taikka jäsenvaltiossa olevaa aluetta.

Jos viljelyalalle ei haeta tukea tämän asetuksen nojalla, mutta alaa käytetään perusteena tuen hakemiseksi asetuksen (ETY) N:o 805/68 nojalla, kyseinen viljelyala vähennetään alueellisesta perusviljelyalasta kyseisenä kautena."

5 Asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltio voi soveltaa alueellisen perusviljelyalajärjestelmän asemesta yksilöllistä perusviljelyalajärjestelmää koko alueellaan.

6 Asetuksen 2 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että korvaus myönnetään kaikille tuottajille avoimen yleisen järjestelmän perusteella tai pientuottajille avoimen yksinkertaistetun järjestelmän perusteella. Saman kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että yleisen järjestelmän perusteella korvausta hakevat tuottajat ovat velvolliset poistamaan tuotannosta osan tilansa viljelyalasta korvausta vastaan.

7 Asetuksen 2 artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Kun kyseessä on alueellinen perusviljelyala ja kun niiden yksittäisten viljelyalojen summa, joille tukea haetaan peltokasvien viljelijöiden järjestelmän nojalla mukaan lukien tällä järjestelmällä säädetty viljelymaan poistaminen maatalouskäytöstä sekä maatalouden rakenteiden parantamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 [EYVL L 218 s. 1] mukaisen pellonvarausjärjestelmän nojalla, ylittää alueellisen perusviljelyalan, seuraavia toimenpiteitä sovelletaan kyseisellä alueella:

— saman markkinointivuoden aikana viljelijää kohti hyväksyttyä viljelyalaa vähennetään samassa suhteessa kaikkien tämän osaston nojalla myönnettävien tukien osalta,

— seuraavan markkinointivuoden aikana yleiseen järjestelmään kuuluvien tuottajien on poistettava tuotannosta korvauksetta ylimääräinen osuus pelloistaan. Tämän ylimääräisen pellonpoiston prosentuaalinen osuus vastaa sitä prosentuaalista osuutta, jolla alueellinen perusviljelyala on ylitetty. Tämä lisätään 7 artiklassa säädettyyn pellonpoistovelvoitteeseen."

8 Asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jokaisen jäsenvaltion on laadittava alueellistamissuunnitelma, joka sisältää eri tuotantoalueiden määrittelyperusteet. Käytettyjen perusteiden on oltava asianmukaiset ja objektiiviset ja riittävän joustavat toisistaan erottuvien yhtenäisten vähimmäiskokoisten alueiden tunnistamiseksi sekä tuotokseen vaikuttavien rakenteellisten erityispiirteiden, kuten maaperän hedelmällisyyden määrittelemiseksi, mukaan lukien tarvittaessa asianmukainen erittely keinokasteltujen ja keinokastelemattomien viljelyalojen välillä. Nämä alueet eivät saa leikata 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen alueellisten perusviljelyalojen rajoja.

9 Asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltion on kunkin tuotantoalueen osalta ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot tuolla alueella viisivuotiskautena markkinointivuosien 1986/87 ja 1990/91 välillä viljakasvien, öljysiementen ja valkuaiskasvien viljelyyn käytetyistä viljelyaloista ja tuotoksista. Keskimääräinen viljatuotos ja mikäli mahdollista öljysiemenen tuotokset on laskettava erikseen kunkin alueen osalta jättämällä pois tuon ajanjakson vuosi, jolloin tuotos on ollut korkein, ja vuosi, jolloin se on ollut alhaisin.

10 Asetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava 1.8.1992 mennessä komissiolle alueellistamissuunnitelmansa sekä kaikki käytettävissä olevat sitä tukevat tiedot.

11 Asetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaan komissio tarkastelee jäsenvaltioiden toimittamia alueellistamissuunnitelmia ja huolehtii siitä, että jokainen suunnitelma perustuu asianmukaisiin ja objektiivisiin perusteisiin ja vastaa käytettävissä olevia tietoja.

Komissio voi jättää hyväksymättä suunnitelmat, jotka eivät vastaa edellä mainittuja asianmukaisia perusteita, erityisesti kyseisen jäsenvaltion keskituotosta. Tässä tapauksessa kyseisen jäsenvaltion on muutettava suunnitelmaansa neuvoteltuaan asiasta komission kanssa.

12 Asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että viljasta maksettava korvaus lasketaan kertomalla peruskorvaus tonnilta kyseisen alueen alueellistamissuunnitelmassa määritellyllä viljan keskituotoksella. Tämän artiklan 2 kohdassa on vahvistettu peruskorvaukset markkinointivuosien 1993—1996 osalta.

13 Asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan laskutapa, jonka mukaan öljysiementen korvaus hehtaarilta lasketaan.

14 Asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaan pellonpoistovelvoite, jota sovelletaan kuhunkin yleisen järjestelmän mukaisesti korvausta hakevaan tuottajaan, vahvistetaan seuraavasti:

"— alueellisen perusviljelyalan osalta kyseiselle ja hakemuksen kohteena olevalle peltokasville varatun viljelyalan ja kesannoidun alan suhdelukuna tämän asetuksen mukaisesti;

— yksilöllisen perusviljelyalan osalta hänen kyseisen perusviljelyalansa prosentuaalisena pienenemisenä".

Kansallinen lainsäädäntö

15 *Verordnung über eine Stützungsregelung für Erzeuger bestimmter landwirtschaftlicher Kulturpflanzen* -nimisen asetuksen (tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmästä 3.12.1992 annettu asetus, BGBl I, s. 1991, jäljempänä KVO) 3 §:n 1 momentissa on määritelty kukin osavaltio (Land) alueelliseksi perusviljelyalaksi.

16 KVO:n 3 §:n 2 momentin mukaan markkinointivuoden 1993/94 sadon tuotantoalueet käyvät ilmi KVO:n liitteestä. Tämän liitteen mukaan Land Schleswig-Holstein on tuotantoalue, ja sen viljan keskituotos on 68 100 kiloa hehtaarilta. Lisäksi alueellinen perusviljelyala ja tuotantoalue ovat Schleswig-Holsteinissa samat.

Pääasian oikeudenkäynti

17 Witt toimii maanviljelijänä Schleswig-Holsteinissa. Hän haki Amt für Land- und Wasserwirtschaftilta viljaa, öljysiemeniä ja valkuaiskasveja koskevaa korvausta sekä tuotannosta poistettua alaa koskevaa korvausta.

18 Amt für Land- und Wasserwirtschaft myönsi Wittille 18.11.1993 tekemällään päätöksellä markkinointivuodelta 1993/94 korvauksena 73 323,93 Saksan markkaa (DEM).

19 Witt teki päätöksestä oikaisuvaatimuksen, joka hylättiin 4.3.1994 tehdyllä päätöksellä; tämän jälkeen hän nosti 5.4.1994 Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgerichtissä kanteen, jonka perusteeksi hän esitti, että hänellä on oikeus saada suoraan asetuksen mukaan lisäkorvausta 11 961 DEM. Wittin mukaan jokaisen jäsenvaltion oli asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan laadittava alueellistamissuunnitelma, jonka eri tuotantoalueiden määrittelemiseen käytettävissä perusteissa oli otettava huomioon tuotokseen vaikuttavat rakenteelliset seikat, kuten maaperän hedelmällisyys. Näitä tavoitteita ei ole pantu oikealla tavalla täytäntöön KVO:lla; koko Schleswig-Holsteinin alueellistamissuunnitelmassa ei otettu huomioon osavaltion erilaisten luontoalueiden (Marsch, Geest, Ostholsteinisches Hügelland) maaperän hedelmällisyyden eroja. Alueellistamisessa on järkeä ainoastaan, jos se kuvastaa sitä, miten eri alueiden erityispiirteet vaikuttavat tuotokseen. Näin ollen olisi ollut tarkoituksenmukaista määritellä tuotantoalueet luontoalueiden mukaisesti tai jakaa alue suotuisiin ja epäsuotuisiin alueisiin.

20 Amt für Land- und Wasserwirtschaft vaati Wittin nostaman kanteen hylkäämistä. Sen mukaan komissio ei ensinnäkään ollut vastustanut millään tavalla Saksan alueellistamissuunnitelmaa. Toiseksi Schleswig-Holsteinissa todetut erisuuruiset viljelyalojen tuotokset eivät olisi muuttuneet muuksi, jos alueita olisi jaettu pienempiin osiin kantajan ehdottamalla tavalla. Ainoastaan tuotosten määrittäminen tapauskohtaisesti olisi ollut oikea tapa. Amt für Land- und Wasserwirtschaft huomautti vielä, että jäsenvaltioilla on kuitenkin laaja harkintavalta tukien myöntämistä koskevissa asioissa ja että yksityiskohtaisista selvityksistä olisi ainoastaan seurannut, että luontoalueita olisi ollut mahdotonta erottaa juridisesti toisistaan.

21 Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht hylkäsi kanteen 6.10.1994 antamallaan päätöksellä ennen kaikkea sillä perusteella, että Wittin vaatima 11 961 DEM:n suuruinen lisäkorvausvaatimus oli perusteeton. Witt valitti 18.11.1994 tuomiosta Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgerichtiin.

Ennakkoratkaisukysymykset

22 Kansallinen tuomioistuin katsoi, että oikeusriidan ratkaiseminen riippuu asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan tulkinnasta, ja lykkäsi asian ratkaisemista esittääkseen yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voiko jäsenvaltio tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan määritellä eri tuotantoalueita ilmoittamatta määrittelyssä käytettyjä 'perusteita'?

2) Mikäli kysymykseen 1) vastataan myöntävästi, voiko jäsenvaltio, joka tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannen virkkeen mukaisesti ei ole määritellyt alueelliseksi perusviljelyalaksi valtionsa koko aluetta, vaan sen eri osat, kuten Saksan liittotasavalta on tehnyt, periaatteessa määritellä asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti koko kunkin alueellisen perusviljelyalan alueen tuotantoalueeksi, jolla on sama viljan keskituotos? Missä tapauksissa 'tuotokseen vaikuttavat rakenteelliset erityispiirteet, kuten maaperän hedelmällisyys', edellyttävät kuvatunlaisessa tilanteessa sitä, että alueelliset perusviljelyalat jaetaan edelleen eri tuotantoalueiksi, joilla on erilaiset viljan keskituotokset?"

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

23 Kansallinen tuomioistuin kysyy ensimmäisellä ennakkoratkaisukysymyksellään pääasiallisesti sitä, asetetaanko asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa jäsenvaltioille velvollisuus eri tuotantoalueita määritellessään ilmoittaa asetuksen täytäntöönpanosäännöksissä määrittelyssä käytetyt perusteet.

24 Witt esittää tältä osin, että jäsenvaltioilla on tietty harkintavalta asetusta täytäntöönpannessaan, mutta ne eivät saa kuitenkaan olla ottamatta huomioon määrääviä perusteita, kuten esimerkiksi maaperän hedelmällisyyttä.

25 Sitä vastoin Saksan hallituksen mukaan asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ei säädetä millään tavoin siitä, onko jäsenvaltioiden sisällöllisesti perusteltava se, millä tavoin ne määrittelevät tuotantoalueet asetuksen täytäntöönpanemiseksi antamissaan kansallisissa säännöksissä, ja millä tavoin niiden on se perusteltava.

26 Komission mukaan tuotantoalueiden määrittelemistä koskevan toimivallan delegoiminen jäsenvaltioille merkitsee pakostakin sitä, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saavat huomattavasti harkintavaltaa. Joka tapauksessa Saksan liittotasavalta oli käyttänyt tässä tapauksessa määrittelyssä objektiivista perustetta eli Schleswig-Holsteinin aluetta.

27 Tältä osin on todettava, että vaikka asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jokaisen jäsenvaltion on laadittava alueellistamissuunnitelma, jota käytetään korvausten laskemisen perusteena ja joka sisältää eri tuotantoalueiden määrittelyperusteet, 3 artiklan 3 kohdasta käy selvästi ilmi, että alueellistamissuunnitelma osoitetaan komissiolle ja että näin tehdään, jotta komissio voi huolehtia siitä, että jokainen suunnitelma perustuu asianmukaisiin ja objektiivisiin perusteisiin ja että se vastaa käytettävissä olevia tietoja.

28 Saksan alueellistamissuunnitelman osalta komission huomautuksista käy ilmi, että Saksan liittotasavallan elintarvike-, maatalous- ja metsäministeriö toimitti sille 4.8.1992 Saksan alueellistamissuunnitelman, johon oli asetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti liitetty 37 sivua osavaltioiden esittämiä selvityksiä. Komissio varmistui suunnitelman tutkinnan aikana siitä, että suunnitelma oli 3 artiklan 1 kohdan vaatimusten mukainen, ja etenkin siitä, että se perustui asianmukaisiin ja objektiivisiin perusteisiin.

29 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 44 kohdassa, asetuksessa ei myöskään aseteta missään kohdassa jäsenvaltioille velvollisuutta ilmoittaa asetuksen kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä alueellistamissuunnitelmaa määriteltäessä käytettyjä perusteita.

30 Näin ollen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa jäsenvaltioille ei aseteta velvollisuutta eri tuotantoalueita määriteltäessä ilmoittaa asetuksen täytäntöönpanosäännöksissä määrittelyssä käytettyjä perusteita.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

31 Kansallinen tuomioistuin kysyy toisella kysymyksellä pääasiallisesti sitä, onko asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltio, joka tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannen virkkeen mukaisesti ei ole määritellyt alueelliseksi perusviljelyalaksi valtionsa koko aluetta, vaan ainoastaan sen eri osat, voi määritellä koko kunkin alueellisen perusviljelyalan alueen tuotantoalueeksi, vai edellyttävätkö tuotokseen vaikuttavat rakenteelliset erityispiirteet tietyissä tapauksissa sitä, että alueelliset perusviljelyalat jaetaan edelleen eri tuotantoalueiksi.

32 Kysymyksen ensimmäisen osan osalta on todettava, että asetuksen systematiikasta ja sen päämääristä käy selvästi ilmi, että jäsenvaltioilla on laaja harkintavalta tuotantoalueiden määrittelyssä. Jäsenvaltiot voivat harkintavaltansa nojalla muun muassa määritellä asetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti korvausten laskemiseen käytettäväksi alueelliseksi perusviljelyalaksi valtionsa koko alueen tai alueensa eri osat.

33 Jäsenvaltioiden on 3 artiklan 3 ja 4 kohdan perusteella tehtävä valintansa asianmukaisten, objektiivisten ja käytettävissä olevien tietojen kanssa yhtäpitävien perusteiden mukaisesti ja niiden on varmistettava, että niiden suunnitelmat ovat yhteensopivia kysymyksessä olevan jäsenvaltion keskituotoksen kanssa.

34 Niiden määrittelemät tuotantoalueet eivät saa 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan leikata 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen alueellisten perusviljelyalojen rajoja.

35 Kuitenkin on kiistatonta, että perusteen objektiivisuutta ei voida kyseenalaistaa silloin, kun tuotantoalueen määrittelyssä käytetty hallinnollinen peruste johtaa siihen, että tuotantoalue käy yksiin koko alueellisen perusviljelyalan kanssa, kuten pääasian kaltaisessa tapauksessa on laita. Lisäksi kyseisen määrittelyn valinnasta seuraa vääjäämättä, että Schleswig-Holsteinin tuotantoalue ei voi leikata edellä mainittujen alueellisten viljelyalojen rajoja.

36 Kysymyksen toisen osan osalta, joka koskee täsmällisemmin sitä, edellyttävätkö tuotokseen vaikuttavat rakenteelliset erityispiirteet alueellisten perusviljelyalojen jakamista edelleen eri tuotantoalueiksi esimerkiksi maaperän hedelmällisyyden mukaan, Saksan hallitus esittää, että Schleswig-Holsteinia on mahdotonta jakaa eri luontoalueiden mukaan kyseisen perusteen mukaisesti, koska jakoa ei voida juridisilla perusteilla perustella.

37 Witt kiistää tämän väittämällä, että myös peltokasvien keskimääräisestä hehtaarituotoksesta luontoalueittain viitevuosien aikana on olemassa luotettavia tilastoja.

Witt esitti istunnossa asiakirjoja, jotka hänen mukaansa todistavat tämän väitteen oikeaksi.

38 Komissio katsoo samoin, että aikaisempien tuotoston laskeminen edellyttää luotettavien tilastotietojen olemassaoloa, mutta katsoo, että Saksan alueellistamissuunnitelman sisältämät keskituotokset vastaavat komissiolla olleita tietoja.

39 Tältä osin on todettava, kuten komissio on korostanut suullisessa käsittelyssä, että asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa nimetyt perusteet muodostavat yleiset oikeudelliset puitteet tuotantoalueiden määrittelemiseksi ja että jäsenvaltiot voivat niillä tältä osin olevan laajan harkintavallan nojalla ottaa huomioon muita perusteita, kuten valinnan hallinnollisen käytännöllisyyden tai alueen yhtenäisyyden kaikkien peltokasvien osalta.

40 Mitä sitten tulee luotettavien tietojen saatavuuteen, on todettava, kuten julkisasiamies on lausunut ratkaisuehdotuksensa 49 ja 51 kohdassa, että sellaisten tilastojen olemassaolo ei automaattisesti pakota jäsenvaltiota pilkkomaan osavaltiota useisiin tuotantoalueisiin, koska ainoa täsmällinen peruste, josta on säädetty 3 artiklan 1 kohdassa, on se, että "nämä alueet eivät saa leikata 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen alueellisten perusviljelyalojen rajoja". Tästä seuraa, että Wittin suullisessa käsittelyssä esittämät tilastot eivät ole merkityksellisiä kansallisen tuomioistuimen esittämään toiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta.

41 Näin ollen on todettava, että asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio, joka tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannen virkkeen mukaisesti ei ole määritellyt alueelliseksi perusviljelyalaksi valtionsa koko aluetta, vaan ainoastaan sen eri osat, saa määritellä koko

kunkin alueellisen perusviljelyalan alueen tuotantoalueeksi ja että tuotokseen vaikuttavat rakenteelliset erityispiirteet eivät edellytä, että alueelliset perusviljelyalat jaetaan edelleen eri tuotantoalueiksi.

Oikeudenkäyntikulut

42 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Saksan hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgerichtin 27.10.1995 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa jäsenvaltioille ei aseteta velvollisuutta eri tuotantoalueita määritellessään ilmoittaa asetuksen täytäntöönpanosäännöksissä määrittelyssä käytettyjä perusteita.

2) **Asetuksen N:o 1765 3 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio, joka tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannen virkkeen mukaisesti ei ole määritellyt alueelliseksi perusviljelyalaksi valtionsa koko aluetta, vaan ainoastaan sen eri osat, saa määritellä koko kunkin alueellisen perusviljelyalan alueen tuotantoalueeksi ja että tuotokseen vaikuttavat rakenteelliset erityispiirteet eivät edellytä, että alueelliset perusviljelyalat jaetaan edelleen eri tuotantoalueiksi.**

Ragnemalm Schintgen

Mancini Murray Hirsch

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä marraskuuta 1997.

R. Grass H. Ragnemalm

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja